

3. maja 60
693

Kochano Mammuccio
potrzeba mi Mamy sseca
& Mamy współczesna. Mój
dobra Mamo, wydało mi się
przez godzinę że wszystko było
mnie, że on się i że go sły-
szę. Na sekcji 3. maja w
Bibliotece, Klagho miał o
nim mowę, ale ja nie mowę!
Mój Mammuccio & tak go
oddadł, tak przedstawił sy-
jaso, tak mówił o swoim wła-
sności jego słowami i educia-
mi, że prowadzić miałam

godzin niewymownego smutku.
roziet kilka rozmaitych wdań
jakby ra tekt, d ustatk
mego serca, : "placzie nad
umortym bo spoczywa." —
"C'est chose royale d'être
accusé de faire mal quand
on fait bien." —

Modlitwę jego o "upomnienie
wielkiego rodzaju"
nieprzypisał. — Wariat klaj-
ko nie wie o remate się
modlit ab o ich upomnienie.
Moja mamusia, potem
nie nazrywając mnie mówił
iż mu mówiła o nim
osoba jedna, iż pierwszy
raz go poznał, po pięć dni

694
znajomości powiadziła
sobie: "ten cytowek nima
roztorgnienia" Idypinojo
tem mówił iż ceni rodzina
ani, majatek, ani ciesz-
nie roztaqueci ani odawa
go nie mogły, ani nawet
smierci, bo s nimul. pro
smiercia, pytał czy ma-
co jakas' rozpozna, jest
dokonany. —

Mówił tak jak wsey o
nim, podnosił tu podwojne
cechy, wycezo i chryscianina,
waleczności i cierpliwości,
wytrwałości i pokory. —

695

Słowa Pana Boga do Mojżesza o kupa-
ku ognistym: "niejść na kłosty,
stoisz, ciemia światła jest." —
Czasem porównywałem siebie z
nim, myślałem jak u mnie
wszystko wymuszone, nau-
czone, hartowane, a u niego
wdawał się i każdy cnota
jak z światła swego płynie.
Lak się czuje niegodna jego. —
Ldaje mi się i to słowo
niego ~~z~~ ~~h~~ ~~a~~ ~~n~~ ~~i~~ ~~b~~ ~~a~~ ~~w~~ ~~i~~ ~~e~~ ~~m~~ ~~n~~ ~~i~~ ~~e~~ ~~p~~ ~~o~~
sobie zostawił, jako to co
miał najbliższego siebie. —
Ldaje mi się i moja twarz,
moje kaidę słowo, wszystko
co czuję i to czego nie czuję

jemmu ubliśa. — Janno sobę
się bnydę i chiałabym siębi
cała pnieistowę i pnieobę.
Crasum jak pies się na ziemi
potożę przy jego łojku i chiałabym¹³
nigdy z tego miejsca nie pow-
stoi, a crasum chiałabym
możę wryptho pniei i
gdzieś między obcami i nie-
zrozumieni ludzmi resztę ży-
cia pniepędzić, na jakichś naj-
niższym i ostatnim miejscu.
Daje mi się że już z odną miarę
niemogę dłużej bawić się à la
dame, tak mi to cięsy, daje
mi się żebym rozkoż znalazła w
pniewieraniu siebie i w tem
aby od drugich być pniewierany.
Ale gnorn pniei zactynęni niestowone
musy. — Rzeki moji mornuni calaj.